

Її душі чудові кольори

Напередодні нового року в Березнівській бібліотеці-філії для дітей демонструвалася виставка робіт «Душі моєї кольори» вишивальниці Д.В.Соловей з Білки. На запрошення завідуючої цим куль закладом Н.Д.Щур з приємністю ознайомився з доробком молодої майстрині.

Мою уяву відразу полонили і подарували хвилини естетичної насолоди її творчі роботи, зокрема вишивані жіночі сукні та блузи, чоловічі сорочки, рушники, наволочки, серветки, скатертини. Досконалістю сюжетів і високим рівнем виконання вразили гаптовані картини, особливо на релігійну тематику, зокрема «Тайна вечеря», парні ікони, оригінальний твір «Маки» та інші художні речі Діани Вікторівни.

Відверто кажучи, кількома реченнями неможливо передати позитивні емоції від споглядання цих світлих і духовно чистих, довершених художньо рукотворних робіт талановитої білківчанки. Їх треба побачити, щоб пережити чудові почуття від створеної нею краси. Я ж це особисто відчув під час ознайомлення з експонатами персональної виставки народної майстрині.

Гарні враження залишилися від щирої розмови з Д.В.Соловей про її творчість. Зокрема, вона розповіла, що ще у шкільні роки захоплювалася малюванням, від тітки Олени Іванівни навчилася плетіння художніх і побутових виробів. Тоді ж почала виготовляти браслети і кольє, вишивати весільні рушники.

- Але якось мені мама подарувала вишиту бісером картину, пригадує моя співрозмовниця. - І я відразу зацікавилася цим методом вишивання, з окремими його деталями та особливостями ознайомила в інтернеті. Відтоді творення бісером стало моїм справжнім захопленням.

Протягом останніх років Діана Вікторівна вишила близько двадцяти жіночих суконь, багато сорочок та блузок, рушників та картин.

- На їх виготовлення ви втрачаєте не тільки багато свого вільного часу, але й певні матеріальні ресурси. То ж чи не пробували продавати свої твори, аби компенсувати фінансові затрати? – запитую у майстрині.
- Для реалізації вони були б занадто дорогі, бо на них ідуть чималі гроші. Тому я їх зберігаю для власної колекції, а більшу частину дарую рідним і близьким.

Зі слів вишивальниці, оздоблений нею одяг став святковим для чоловіка Василя, свекра і свекрухи, брата з невісткою, племінників та інших дорогих людей. Жінка пригадала, як чотири роки тому під час весілля вона з нареченим та родичами вдягнуті у вишиванки, які вийшли з-під її вмілих і невтомних рук. Це була дуже вражаюча, численні гості не могли намілюватися їх барвистим народним вбранням.

Нині пані Діана , молода мама, з особливою любов'ю і ніжністю вишила маленьку сукеночку своїй дворічній донечці Улянці, а ще в'яже їй з ниток шапочки, шалики, плодики. Бо ж вона бажає ,щоб її дитина не тільки гарно виглядала,але й відчувала щире і животворне материнське тепло.

- Які почуття оволодівають вами, коли чаклуєте з бісером на білому чи кольоровому тлі полотна і скільки часу витрачаєте на створення свої вишиваних робіт?- цікавлюся у Діани Вікторівни.
- Процес вишивання для мене – час справжньої душевної насолоди. В такий момент я відпочиваю , відволікаю від всіх буденних турбот,здається , нічого довкола не чую і не бачу,окрім того,що творю.

А що до того , як довго я працюю над,скажімо,картинами,то можу сказати,що досить велике полотно «Тайна вечеря» я вишивала п'ять днів.Ця робота- об'ємна,тому довелося серйозно потрудитися і навіть відчути приємну солодку втому та радість від того, що успішно завершила майбутнє.

Під час оглядуекспозиції виставки вишиваних робіт Д.В.Соловей мені довелося поспілкуватися і з бібліотекаркою Білківської публічно-шкільної бібліотеки С.О.Гаврилук, яка щирими словами відгукнулася про свою талановиту землячку:

- Я прийшла працювати у Білківську школу у 2001 році,відтоді пам'ятаю її чемною,завжди усміхненою та привітною дівчиною.Вона була сумлінною і відповідальною ученицею,активною читачкою нашої бібліотеки,часто допомагала в проведенні культурницьких заходів. Діана у всьому – наполеглива і працьовита,можливо тому,що народилася і виховувалася у дружній багатодітній сім'ї. Її батьки ,Ніна Іванівна та Віктор Миколайович , - проацтовиті і порядні люди,шановані односельчанами. Тому такими ж сумлінними вирости їхні діти.

Ці гарні слова підтверджує своїм трудовим життям і плідною творчістю Діана Вікторівна. Вона ніколи не сидить без діла,окрім домашніх сімейних справ,разом з коханим чоловіком Василем наполегливо будують своє власне сучасне гніздечко - чималий світловіконний дім. А щоб звести , періодично виїжджають на заробітки,зокрема молода жінка трудилася в Росії , Польщі та Німеччині,а нині збирається до Бельгії. Чоловік її працює в Києві.До речі,декілька вишиваних робіт мисткині є у приватних колекціях громадян країн близького і далекого зарубіжжя ,де вона побувала протягом останніх років.

Немає сумніву,що коли Д.В.Соловей повернеться з –за кордону, то з великою радістю і щирим бажанням у вільні хвилини знову сяде за улюблене вишивання. І на білосніжне тло лягатимуть всіма барвами веселки чудові кольори її світлої душі.

Павло Рачок

